

На харманъ да пръснатъ
Снопи позлатени,
Въвъ хамбаръ да тръснатъ
Радости голѣми.

Вали, дъждець, вали!
Вали, напойвай
Нивитѣ зелени
Да станатъ голѣми!

Отъ дѣдо Страдлю.



Другари.

Приятна пролѣтна утрина. Слънцето се показва и огрѣ всичко по земята. Отъ нѣколко дни топлитѣ му лъчи пробудиха и растения и животни.

Градинитѣ се раззелениха и прошариха съ хубави миризливи цвѣтя. Лалето и зюмбюлтѣ гордо издигатъ своитѣ цвѣтчета и се радватъ, че се изпрѣварили дружкитѣ си. . . .

Нѣкои отъ овошкитѣ разпукали пѣшкитѣ си, а други — цѣли облѣчени въ красиви цвѣтове.

А птицитѣ? — радость голѣма! . . .
Тѣ чуруликатъ и скачатъ отъ клонче на клонче, а сладкопойниятъ славей отъ тѣмни зори разлива своитѣ пѣсни. . . .

Събуждатъ се и хората. Всеѣки бърза на работа: едни на ниви, други — на лозя, градини. . .
Полето е шумно отъ работници.